

S5 OBALNI

Številka 6, Letnik IV

Junij 2000

GLASILO RK JADRAN S59CST

Glasilo obalnih Radioamaterjev

Uredniški odbor

Urednik UKV novic: S54G Miloš

Tehnični Urednik: S53Z Žarko

Glavni Urednik: S53MA Alen

Direktor ekspedita: S57LO Boris

Urednik Informativnih Prispevkov S59AV Vanja

Priloge

Priloge

Obalni VRTEC (WRTC).

Bliža se mesec julij, poln pričakovanj glede svetovnega radioamaterskega teamskega prvenstva - WRTC, ki se bo tokrat zgodil v Sloveniji. Marsikateri operator bo pripomnil, da prvič sliši takšno informacijo, ter da o tem nič ne ve. No, roko na srce, S5 Obalni ni preveč obveščal o tem, ker tudi sam ni imel dovolj informacij. Zavedati pa se moramo, da je WRTC velik dogodek za vse radioamaterje Slovenije in ne le za organizatorje oziroma peščico izbrancev. WRTC bo za S5 operaterje imel podoben pomen kot nastop Slovenske nogometne reprezentance na evropskem nogometnem prvenstvu. Tudi na obali bomo gostili nekaj tekmovalnih ekip, kar je tudi povod za WRTC temo tega uvodnika. Prepričan sem, da bo tekmovalcem ostala v spominu naša tradicionalna gostoljubnost in prijaznost. Potrudimo se in jim pokažimo, da S5 operaterje ne predstavljajo samo organizatorji tega prvenstva temveč tudi vsi ostali člani ZRS ne glede na licenco, dolžino znaka ali antene.

73 es GD DX de Alen / S53MA

RADIOAMATERSKI OBRAZI

MIHA CRNIČ, S56ECR

Miha se je rodil 1955. leta. Okoli leta 1980, morda celo še kakšno leto prej, si je omislil CB postajo. Takrat je obstajala še CB sekcija v radioklubu Jadran, vendar pa, kot pripoveduje Miha, odnosi med radioklubom in sekcijo niso bili najboljši. Zato so CB-jaši ustanovili svoj klub, Miha pa je bil med ustanovitelji tega kluba. Klub obstaja še danes in se imenuje CB radioklub Obala.

"Ker pa mi potem CB ni več zadostoval, pa tudi zakonodaja je bile takrat malo čudna, saj CB operaterji nismo smeli vzpostavljati zvez s tujino, sem se 1990. leta odločil, da opravi radioamaterski izpit. Tako sem po uspešno opravljenem izpitu za operaterja tedanje "E" kategorije dobil svoj klicni znak YT3ECR," pripoveduje Miha. Radioamaterski izpit je opravil v radioklubu Jadran v Kopru, katerega član je tudi dandanes.

"Moj cilj v radioamaterstvu je - tako kot cilj v mojem poklicu - pomagati ljudem. Ravno zaradi tega sem bil s kolegi iz Padove in Ferrare soorganizator akcij zbiranja in prevoza humanitarne pomoči za Slovenijo in kasneje za Hrvaško v času vojne leta 1991. V teh projektih sta veliko sodelovala tudi Maks, S53KP in Andrej, S51VA. Takrat se je pripeljalo v Slovenijo ogromno sanitetnega materiala, prehrane in oblačil. Material se je zbiral na koprskem Rdečem križu, vozili pa smo ga tudi v otroško zdravilišče na Debelem rtiču. Leta 1992 smo ob božičnih praznikih s kolegi iz Italije pripeljali večjo količino hrane in igrač na Debeli rtič. Za tamkajšnje otroke smo celo organizirali Božička, v katerega se je oblekel Maks, S53KP in

tako polepšali žalostne praznike malim begunčkom. Te akcije so se kasneje nadaljevale, začeli smo prevažati humanitarno pomoč na Hrvaško in sicer na območje Crikvenice, Novega Vinodolskega... Druga skupina radioamaterjev pa je s humanitarno pomočjo potovala proti Puli. S temi akcijami smo propagirali tudi radioamaterstvo, saj so se o tem razpisali takorekoč vsi časopisi v Sloveniji, Italiji in na Hrvaškem. Akcije so trajale polna tri leta."

Mihova najljubša radioamaterska dejavnost je UKV, rad se ukvarja tudi s packet radiom. "Svojčas sem veliko sodeloval z Edijem, S57UKE. Takrat smo tudi naredili BBS v Šmarjah (S50MBL)." Ukvarjal se je tudi s sprejemanjem satelitskih meteoroloških slik, danes pa je ta sprejemnik z vso pripadajočo opremo na voljo obiskovalcem na mednarodnem pomorskem mejnem prehodu v Piranu, kjer je Miha tudi zaposlen.

"Zadnje čase se veliko ukvarjam s tekmovanji in UKV DX-anjem," pripoveduje in še: "Veliko sodelujem v italijanskih tekmovanjih, vsako leto od leta 1990 dalje sodelujem v italijanskem maratonu, katerega je organizirala sekcija Colli Euganei iz kraja Abano Terme, pred petimi leti pa se je to tekmovanje preimenovalo v IW3GPB, po mojem zelo dobrem prijatelju, ki je tedaj umrl."

Lani je Miha z veliko prednostjo pred ostalimi konkurenti zmagal v 6 mesečnem maratonu IIXD. Mihov najljubši band je 144 MHz, najljubši način dela pa SSB. Pravi, da malce pogreša znanje telegrafije, saj mu zaradi tega kakšen DX- tudi zbeži. Pri svojem delu na radioamaterskih obsegih nikoli ne oddaja z močjo večjo od 25W, saj pravi, da takšna moč zadostuje.

Na 144 MHz ima delanih okoli 90 velikih polj. Najdaljša Mihova zveza na VHF je Rusija, s QRB okoli 2000 km. Doma ima več kot 50

radioamaterskih diplom, pokalov in plaket.

O radioamaterstvu na Obali pa je Mihovo mnenje takšno: "Mislim, da smo še vedno premalo enotni, da med nami še zmeraj vlada nekakšno ljubosunje, kar me zelo moti. Cenim pa skupino, ki se je lotila koprskega in piranskega supervozlja, saj so skoraj vse zgradili z lastnimi sredstvi in v ta projekt vložili ogromno časa in volje. Seveda je tudi nekaj drugih skupin, ki delujejo zelo dobro, na primer: ATV, KV-jaši... Žal pa je premalo povezave med temi skupinami. Res je tudi, da se premalo družimo med seboj.. Pogrešam radioamaterski piknik na Slavniku. Mislim tudi, da bi bilo najverjetneje smotno, če bi se vsi Obalni klubi združili v en klub."

Miha pravi, da radioamaterstvo ne bo nikoli propadlo, torej se ni bati za našo prihodnost... "Radioamaterski duh ne bo nikoli propadel, še posebno pri tistih, ki ga imajo v srcu," pove za konec.

S56ECR radioamaterska oprema:

VHF&UHF all mode Icom IC821H, antenski predojačevaler RG25, papagaj (doma izdelan - po načrtih S57UUD), Yaesu FT - 712 za 70 cm. Na strehi ima anteno VH4LB 18 elementno za 144 MHz, 23 el. za 432 MHz, tri različne antene za PR obrnjene v različne smeri, Diamond DX250 VHF vertikalna za FM zveze, kompletna oprema za sprejemanje vremenskih satelitov, širokopasovna PR postaja, SCC kartica, TNC, in še kaj bi se našlo.

Miha je zanimiv sogovornik in prijetno sem bil presenečen, ko mi je povedal, da mu je ARI (Zveza radioamaterjev Italije) podelila zelo pomembno priznanje "PLAKETA PRIJATELJSTVA" za požrtvovalno in nesebično delo pri humanitarnih akcijah. Rdeči križ Slovenije pa mu je podelil zahvalno plaketo. Torej, tudi pomoč ljudem v stiski je ena od radioamaterskih dejavnosti. Miha to dobro ve...

S59AV

JE NAJBOLJŠI LETOŠNJI E-SPORADIK NA DVEH METRIH MIMO ?

Vsi smo ga čakali kar nekaj dni. Po 20-letni statistiki, ki jo je naredil Bruno - IV3BBR, je kar 14-krat zagrmelo 5.junija, 12-krat 6.junija in 10-krat 7.junija. Letos smo čakali kar na 9.junij. Mislim, da se je pojavil okoli 14 ure po GMT EA9IB. Jaz sem ga delal že zadnjič, pa ga tokrat nisem klical. Mislim, da so ga naredili prav vsi, ki so bili na frekvenci, saj je na koncu kar precej časa klical v prazno. Nikjer ni bilo niti enega "multi-callsign op", ki jih omenja S57A v komentarju na paketu (VSEM). Mogoče je pa njegova kritika zalegla in so na ministrstvu takoj pobrali takim OP-om znake. Ne vem pa kaj bo sedaj z multi-op kategorijo, ko pač nekdo klofa za nekoga brez ali pa s plačilom HI. EA9IB še vedno kliče v prazno in končno začne debatirati z IV3GBO-jem. Zasrbi me, da bi ga povprašal, kaj je z mojimi karticami in dolarji, ki sem mu jih poslal že lansko leto. Sicer pa mi je tudi S57A že pred petimi leti obljubil kartico za mojo prvo vezo na 6.metrih. Te QSL-ke še ni, seveda pa jo njemu nisem poslal direkt z dolarjem. Na bandu se pojavi S55AW s kontest-lokacije. Če je S55AW prilezel na hrib, potem pa nekaj bo. Pa se res odpre za EA7 (hvalabogu, da mi ni bilo potrebno več razmišljati o cvetkah s paketa pod "VSEM"). EA7GBG je kar zagrmel, le da sem tudi njega že delal zadnjič. Premaknem in slišim EA7GTF, tega imam že potrjenega. Ura je 15 GMT. EA4EHI grmi, pa čakam, saj sem tudi njega že delal. EB7FTF - Tomas dela dolge zveze, kot da bi bil na repetitorju. Končno ga priključim. Imam sicer 500 W, se pa elektromagnetski snop iz moje antene po 100 metrih zaleti v pobočje hribčka, ki je v smeri Španije in je za 20 metrov višji od antene. Ob 15.21 uri zaslišim CT1ELP - IM58KP

(kolica Lizbone) in ga na moje presenečenje kar hitro vpišem v dnevnik. Ob 15.25 GMT pa je v dnevniku tudi njegov sosed CT1DRB - IM58LO. Velika gužva na 144300, Le EA4EHI grmi na 144290, pa ga naredim. Naredim tudi EB4FQP, čeprav sem ga delal že zadnjič. Ne morem razumeti, zakaj je z one strani na bandu tako malo postaj. Potem pa padejo kar trije Portugalci, 15.34 GMT CT1ESJ - IN60, 15.37 CT1DMK - IN50, 15.38 CT4KQ - IN60. Vrtim, pa drugih ne slišim. Najbližji naši postaji sta S57EZB - Božo in S56HCE - Edo, je pa kar precej S5 postaj na bandu. Še več je pa naših sosedov. Ob 15.45 GMT naredim EA1EPM - IN71, sledita pa še dva Portugalca 15.47 GMT CT1AMK - IN51 in CT1EKF - IN50. Ob 15.50 GMT se znajde v dnevniku EA1CLR - IN72. Sporadik se premakne zopet na EA7, Le da novih Špancev ne slišim. Poskušam s CQ-janjem, pa nič. Treba je vrteti. Končno EA7ERS - IM67 in ob 15.59 GMT še EA7CYG - IM77. CT1DMK grmi, po S metru do konca skale in mi šprica 10 KHz gor in dol od njegove frekvence. V LOG spravim še CT1DYX, čeprav sem ga delal že pred dvema leti. Zopet prileti severna Španija in v dnevniku se znajdejo ob 16.09 GMT EA1DIII - IN51, 16.18 GMT EA1SH - IN62 in 16.29 GMT EB1DM - IN73. Band se umiri po dveh urah. Danes je petek in imamo klubski dan, pa se mi kar ne da ugasniti postaje. Čakamo, če se bo sporadik pomaknil višje na Francijo ali Anglijo. Naši iz kluba me že kličejo na S22. Podim jih na SSB. Končno le slišim S56KDO-ja na 144250 v klepetu z S56HCE-jem. Nekaj časa ju poslušam, potem pa skočim pogledat še na 144300 predno bi ugasnil postajo in se odpravil v dolino. IV3GBO kliče CQ. Ko konča zaslišim EI5FK, ko tudi konča s klicanjem CQ. Davor 9A2RD je izredno hiter in kar preko IV3GBO-ja poklofa Irea. IV3GBO še vedno čaka. S57A pokliče in naredi Irea. Potem se

vsujemo nanj. Ravno toliko še slišim, da Irec daje QSY 10 UP. Premaknem na 144310 in ga začnem klicati. Takoj mi odgovori in veza je v dnevniku. Potem Irec izgine. Irec je vse skupaj prihajal slabo minuto časa. Vrnem se na 144300. S55AW kliče CQ. Ko neha, slišim EI3EBB-ja ko tudi kliče CQ. Počakam, vendar S55AW ponovno udari s CQ-jem, jaz pa preko njega pokličem Irec. Ko S55AW preneha s klicanjem še ravno slišim, ko mi EI3EBB predaja mikrofona. Izdiktiram mu podatke, Irec me pozdravi in izgine. Ugasnem postajo in se odpravim v Dolino faraonov na pico. DOST MAM norišnice za danes.

73 DE S54G

Imaginarne nagrade

Naš amaterski koledar nam vsak vikend napoveduje nova tekmovanja. Teli je toliko, da si vsakdo lahko izbere kaj po svojih sposobnostih in željah.

Tekmovanja so naporna fizično in psihično, a se jih vseeno zelo radi udeležimo.

Potem pa težko pričakujemo rezultate.

V dobi računalnikov so časi čakanja na rezultate vedno krajši.

V tem je izjema Slovenija. Namreč zadnja leta le s težavo pridemo do rezultatov slovenskih kontestov.

To še ni tako hudo, a kaj ko so tudi pohvale in pokali le imaginarni.

En moj prijatelj »Z« bo rekel, da že spet kritiziram.

Morda res kritiziram, a če pred tem porabim kakšen tisočak za telefon v lovu za rezultati, pa brez uspeha... Morda sem lahko polemichen.

Pogovarjal sem se o tem z našim UKV managerjem, ko je ta prevzemal posel. V CQ 4/99 si je vzel obvezo, da bo do konca leta 1999

skušal nekaj urediti. Casopisni papir vse prenese. Ne vem za vas, a jaz nerad nastopam na tekmovanju, pri katerem že vnaprej vem, da bom s težavo prišel do rezultatov, kaj šele do pohval ali pokalov.

Morda tale majcen predlog. Ker imamo veliko kontestov in malo denarja, ni potrebno podeljevati pokalov in pohval; zadostovale bi pohvale za prva tri mesta. Otipljive pohvale vsekakor!

S57NPR

Rudi Pavlič

CW - FIELD DAY - GAŽON 3 in 4 Junij, 2000

Po lanskem septemberskem SSB delu Field Day-a, katerega smo delali pod taktirko Mariota S56A/p, je prišla vrsta tudi name. Letos smo pričeli s pripravi malo prej. Potrebno je bilo servisirati agregat, zavariti odlomljen ročaj in kompletna obnova elektroinstalacije na armaturi agregata. Za prevoz opreme na tekmovalno lokacijo nam je zopet omogočil Rudi, S57NPR za kar smo mu zelo hvaležni.

Zaradi drugih obveznosti nismo mogli dan prej pričeti z montažo antenskih sistemov, zato je bila v soboto dopoldne bitka s časom. Sonce je že prijetno grelo, ko smo raztovorili prtljago in pričeli s postavljanjem baze za tekmovanje. Že navse zgodaj sta nas obiskala Edi, S57UKE in Vesna. Vreme je bilo čudovito in obetala se je velika vročina, zato je bilo treba pohiteti. Po rahli marendici za katero je poskrbel Brane, S57NTW in žluku pive in kokte, smo pričeli kar z montažo šotora. Ugotovili smo, da je moj šotor dober

le za manjši tip ekspedicij HI, saj po spominu se mi je zdel dosti večji. Še sreča da je Samo, S57NWG pred kratkim nabavil samostojni "baldehin" - šotor, primeren za zaščito avtomobila v poletnih vročinah. To nam je rešilo bivanje in tekmovanje pred vročimi žarki neusmiljenega sonca. Zopet se je pripeljal na obisk Edi, S57UKE in to zato, da nam bo pomagal pri delu. S seboj je za popotnico prinesel lepo mrzlo škatlo, v kateri je bil sladoled (poslan od Vesne!). Seveda smo ob kafetu in sladoledu malo meditirali - kdo pa ne-bi?

Ker se bo delalo za moj znak S53Z/p sem si tudi izbral novo konfiguracijo žičnih anten za nižje frekvence. Bilo je treba izdelati novi dipol za 1,8 in 3,5 MHz, ter dipol za 3,5 in 7 MHz in to v dveh smereh proti severozahodu in severovzhodu, kjer je največ Field Day postaj. Največ preglavic nam je zadal dipol za

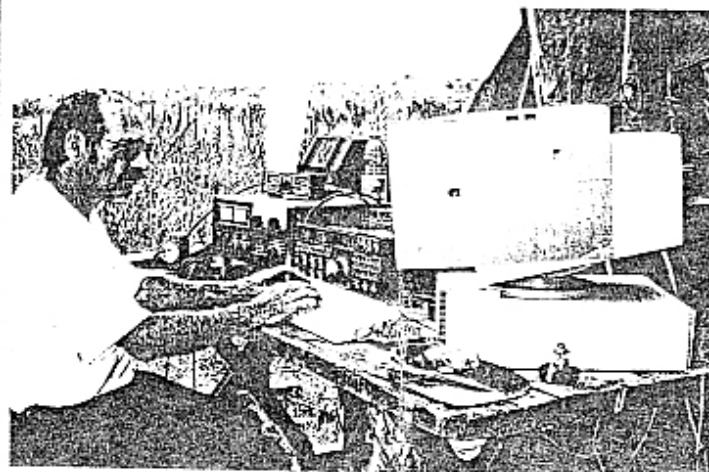

1,8 MHz, saj te žice ni bilo nikoli konca, tako da smo morali stolp postaviti na drugi strani ceste v grmovje. Pri vse večjem prometu po asfaltirani cesti mimo stadiona proti Baredom,

pa je bilo treba paziti, da ne ulovimo z dvigajočim dipolom še kakšnega motorista okrog vratu. Okrog poldneva je prišel še Mario, S56A s soprogo Divno. Kot po navadi sta bila oborožena z veliko torbo v kateri je bilo veliko mesnate vsebine. Za višje frekvence smo postavili Vladov, S55A - standardni Friezbe beam, kateri je pretrpel že kaj hujšega kot Field-daye. Ura je neusmiljeno tekla dalje, sonce se je zarotilo, da nas fino vžge, bližal se je čas pričetka tekme za zvezce in množilce. Mario je že prej po E-mailu dobil obvestilo, naj se dobro spočije in vleče v senco da bo spočit pričel z delom na postaji. To se vedno obrestuje, saj se po parurnem postavljanju anten ne ljubi nobenemu več sesti takoj k postaji in voziti pile-up. Mario je pridno nabiral točke, tako da smo stalno imeli višjo zaporedno številko od korisponentov. Seveda je tudi vnes nekaj "sumljivih" portabel postaj z neverjetno čistim in močnim signalom, toda kaj hočemo tudi radioamaterji jemljejo doping - seveda na drugi način kot običajni športniki.

Še pred pričetkom FD kontesta smo pomagali dvigniti še Samotu antenski sistem za 50 ter 144 MHz. Pogoji so bili obetavni in veze so kar deževale. Pripeljal se je še Adi, S55M in s hornom kar s strehe avtomobila delal zveze na 10 GHz. Pravi kontest gang ekipa na vseh mogočih frekvencah. Tako se dela fantje! Pokažimo svetu, da nismo od muh. Zvečer se prikaže Marko, S59KW in oddela še nekaj DX-ov na nižjih bandih. Noč je minila v prijetnem brenčanju agregata in zvokih telegrafskih signalov. Bliža se jutro, sonce že vstaja in v logu je ob 5.00 uri že 580

zvez. V dopoldanski nedelji pride na obisk Mirko, S52EM s kamero, da zabeleži dogodke na video. Obiskal nas je še Oskar, S57NPO iz Gažona in nas malo poslikal.

Slike je tudi že dal razviti v več izvodih in nam dal za spomin - TNX Oskar. Za moment nas je obiskal še Niki, S57MSE z YL-ko, kasneje pa je prišel še Matjaž, S53AU in s seboj kot darilo za kontestarje prinesel 3x6 piv HI. Mimo je prišel še Agar, S56RGA, in Doris, S57EBY in Klara, S56TAN tako da letos ni manjkalo obiskov. Škoda je le, da ni več interesentov za operatorsko delo, saj bi jim omogočili malo "klofanja"- saj končno delamo iz golega užitka, ne pa samo za naskok na prva mesta.

Tekmovanje smo zaključili s 1094 QSO-ji in presegli zadani cilj 1K QSO.

Žarko, S53Z/p

OLIMPIJADA RADIOAMATERJEV

Prvič v zgodovini, so tudi radioamaterji leta 1990 v ZDA organizirali prvo svetovno prvenstvo radioamaterskih ekip (WRTC). Tekmovanje se je odvijalo na področju Seattle v zvezni državi Washington. Drugo prvenstvo je bilo leta 1996 na področju San Franciscu, kjer sta med petdesetimi ekipami sodelovali tudi dve slovenski ekipi. Slovenci smo v svetu poznani kot ena od boljših radioamaterskih držav v tekmovanjih, zato smo dobili mandat za organizacijo svetovnega prvenstva na prelomu tisočletja in to kot prva neameriška država.

Svetovno prvenstvo bo potekalo v času med 5. in 11. Julijem letos z otvoritvijo na Bledu, ter delom 53 svetovnih ekip po vsej Sloveniji. Predvideno je sodelovanje čez 600 radioamaterjev iz vsega sveta. Ni potrebno posebno poudariti, da je za slovensko promocijo države in amaterjev velika priložnost in izziv. Upam, da bomo s skupno močjo vsemu svetu prikazali našo gostoljubnost in naš pogled na radioamaterstvo.

Žarko S53Z

Enjoy Dxing!

